

A LA MESA DEL CONGRESO

La diputada de Compromís, Àgueda Micó i Micó, presenta, al amparo del artículo 185 del Reglamento del Congreso, las siguientes preguntas al Gobierno y solicita su respuesta por escrito.

El derecho a la vivienda se ha convertido en una de las principales emergencias sociales en el País Valenciano y en el conjunto del Estado. Mientras la mayoría social no puede acceder a una vivienda digna, continúan produciéndose dinámicas de acumulación inmobiliaria que tensionan los precios y expulsan a la población de sus barrios.

La legislación estatal vigente, en particular tras la Ley 12/2023 por el Derecho a la Vivienda, establece la figura del «gran tenedor» a partir de la titularidad de más de diez inmuebles residenciales, o cinco en zonas tensionadas. Sin embargo, esta definición es cada vez más cuestionada, tanto por su insuficiencia ante la realidad del mercado como por su desconexión de la percepción social mayoritaria.

Según los resultados de una encuesta reciente, tres de cada cuatro personas en el Estado español se muestran favorables a incrementar la presión fiscal sobre aquellos propietarios que acumulen dos o más viviendas. Este dato evidencia una percepción social ampliamente extendida: que la acumulación de viviendas, incluso en niveles inferiores a los que actualmente se definen como «grandes tenedores», tiene un impacto directo en el acceso a una vivienda digna.

Esta idea se ve respaldada también por diferentes barómetros de opinión pública, como los del Centro de Investigaciones Sociológicas, que sitúan de manera recurrente el acceso a la vivienda entre las principales preocupaciones de la ciudadanía, especialmente entre la población joven.

Resulta imprescindible adaptar los instrumentos legales a la realidad social y territorial, especialmente en zonas como el País Valenciano, donde la presión turística, la especulación y la financiación de la vivienda están transformando el modelo residencial y expulsando a la población local.

En este contexto, mantener una definición restrictiva de «gran tenedor» puede limitar la eficacia de las políticas públicas destinadas a garantizar el derecho a la vivienda y a frenar la

CONGRESO DE
LOS DIPUTADOS

acumulación especulativa.

Por todo ello, se desea formular las siguientes preguntas:

¿Tiene previsto el Gobierno adaptar o revisar la definición legal de gran tenedor en la normativa estatal sobre vivienda, con el fin de adecuarla a la realidad social y territorial, y a la percepción mayoritaria de la ciudadanía respecto a la acumulación de viviendas y su impacto en el acceso a una vivienda digna?

Palacio del Congreso, 21 de abril de 2026

Àgueda Micó i Micó

Diputada de Compromís

Grupo Parlamentario Mixto

CONGRESO DE LOS DIPUTADOS
SECRETARÍA GENERAL
REGISTRO GENERAL

21 ABR. 2026 12:32:45

Entrada **111726**

PE Grans tenidors

Competencia
Tipo Expediente

Otros Expedientes
300-Escrito en lengua
española distinta del
castellano, oficial en
Comunidad Autónoma (art.
92.1)

Fdo.: Àgueda MICÓ MICÓ
Diputada

A LA MESA DEL CONGRÉS

La diputada de Compromís, Àgueda Micó i Micó, presenta a l'empara de l'article 185 del Reglament del Congrés, les següents preguntes al Govern, sol·licitant la seua resposta per escrit.

El dret a l'habitatge s'ha convertit en una de les principals emergències socials al País Valencià i al conjunt de l'Estat. Mentre la majoria social no pot accedir a un habitatge digne, continuen produint-se dinàmiques d'acumulació immobiliària que tensionen els preus i expulsen la població dels seus barris.

La legislació estatal vigent, especialment arran de la Ley 12/2023 por el Derecho a la Vivienda, estableix la figura de "gran tenidor" a partir de la titularitat de més de deu immobles residencials - o cinc en zones tensionades-. No obstant això, aquesta definició resulta cada vegada més qüestionada, tant per la seua insuficiència davant la realitat del mercat com per la seua desconexió amb la percepció social majoritària.

Segons els resultats d'una enquesta recent, tres de cada quatre persones a l'Estat espanyol es mostren favorables a incrementar la pressió fiscal sobre aquells propietaris que acumulen dos o més habitatges. Aquesta dada evidencia una percepció social àmpliament estesa: que l'acumulació d'habitatge, fins i tot en nivells inferiors als que defineixen actualment els "grans tenidors", té un impacte directe en l'accés a un habitatge digne.

Aquesta línia també s'ha vist reforçada per diferents baròmetres d'opinió pública, com les del Centro de Investigaciones Sociológicas, que situen de manera recurrent l'accés a l'habitatge entre les principals preocupacions de la ciutadania, especialment entre la població jove.

Resulta imprescindible adaptar les eines legals a la realitat social i territorial, especialment en zones com el País Valencià, on la pressió turística, l'especulació i la financiarització de l'habitatge estan transformant el model residencial i expulsant la població local.

En aquest context, mantindre una definició restrictiva de “gran tenidor” pot limitar l’efectivitat de les polítiques públiques destinades a garantir el dret a l’habitatge i a frenar l’acumulació especulativa.

És per això que es desitgen fer les següents preguntes:

Té previst el Govern adaptar o revisar la definició legal de gran tenidor en la normativa estatal d’habitatge per tal d’adequar-la a la realitat social i territorial, i a la percepció majoritària de la ciutadania respecte a l’acumulació d’habitatges i el seu impacte en l’accés a un habitatge digne?

Palau del Congrés, 21 d’abril de 2026

Àgueda Micó i Micó
Diputada de Compromís
Grup Parlamentari Mixt